

1. del

Jeg kunne ikke vide det, ville ikke vide det. Jeg kunne ikke vide, hvad Afrika ville gøre ved mig, hvordan det ville udfordre mig, røre mit hjerte, give mig håb ... og forandre mit barn, ja endda give mig et barn mere.

Af og til går det op for en, at der findes steder, man ikke kender til, men som dog eksisterer. Når man så finder et af de steder, forandres man, og man undrer sig over, hvordan man overhovedet har kunnet leve uden. Det er som en tredje dimension frem for de flade to, farve over for sort/hvidt, en sjette sans oven i de fem.

Et sådant sted eksisterer for nogle inden i dem; det kan være en helbredelse fra en alvorlig sygdom, et minde, en åbenbaring. For andre, som for mig, er det et sted, man forbinder med noget fysisk og geografisk. Jeg kan udpege stedet på en snurrende globus, sætte min finger på stedet på et kort, lukke øjnene og med ét være tilbage og suge det til mig som en, der er lige ved at miste synet, mens jeg fryder mig over visheden om, at det kun er i mørket, at jeg fornemmer denne parallelle dimension.

Tidligere kunne jeg bare ane det. Jeg så det i glimt. Nu ved jeg, at det findes, og den viden gør alting godt; for nu ser jeg alt gennem øjne, der før ikke kunne se, ører, der ikke kunne høre, og et hjerte, der ikke ville forstå ...